

XX.

Forslag til Lov

om

Forhøielse af den forhenværende Overlæge ved den nørrejdyske Sinds-
sygeanstalt ved Aarhus, Statsraad, Dr. med. Harald Selmer, R. af Dbg.
og Dbmd., tillagte Pension.

(Fremfat i Folkethinget den 9de Oktober 1878 af Justitsminister Mellemann).

Den forhenværende Overlæge ved den nørrejdyske Sindsygeanstalt ved Aarhus Statsraad, Dr. med. Harald Selmer, R. af Dbg. og Dbmd., i Genhold til Lov af 29de December 1862 tillagte Pension forhøies saaledes, at der fra hans Entledigelse den 31te Marts d. A. at regne tillægges ham aarlig tre Sjerdedele af den Sum, som er lagt til Grund ved Beregningen af hans Pension.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov af 29de December 1862 blev der tilstaaet Overlæge ved Sindsygeanstalten for Nørrejylland Selmer, naar han affedigedes fra fornævnte Stilling, Pension i Overensstemmelse med de i Pensionsloven af 5te Januar 1851 fastsatte Regler. Som Følge heraf blev der tillagt Overlæge Selmer, efterat han paa sin derom indgivne Ansøgning under 9de Marts d. A. var bleven entlediget fra bemeldte sit Embede fra den 31te s. M. at regne, en aarlig Pension fra 1ste April d. A. at regne af 4,023 Kr. 29 Ø. Ligesom imidlertid det kgl. Sundhedskollegium allerede i sin Erklæring over Statsraad Selmers Ansøgning om Entledigelse henstillede, om der ikke maatte være Anledning til at udvirke en Pensionsforhøielse for ham, saaledes har bemeldte Kollegium i en senere til Justitsministeriet indsendt Skrivelse anbefalet dette yderligere, idet Kollegiet har henvist ikke blot til den udmærkede Maade, hvorpaa Statsraad Selmer har bestyret sit Embede, men ogsaa til de Fortjenester, som han ved sin Virksomhed, inden han indtraadte i Embedet, har indlagt sig af de Sindsyges Behandling i Danmark. I denne Henseende har Sundhedskollegiet henledet Opmærksomheden paa, at der for 30 til 40 Aar siden i hele Landet ikkun fandtes een Anstalt, der var indrettet til kurativ Behandling af Sindsyge. Det var St. Hans Hospital paa Bidsrup, en Anstalt, som dengang var maadelig

organiseret, og som tilhørte en enkelt Kommune. Man tænkte derfor paa at reorganisere denne og forvandle den til en for hele Landet bestemt Anstalt, og hertil sigtende Forslag kom under Udarbeidelse, men dette Arbejde fik kun en meget langsom Fremgang, fordi det givne Udgangspunkt var utilfredsstillende, og det var fornemmelig Selmer, som bragte dette til Evidens. Han forlod den Stilling, han havde valgt sig som praktiserende Læge i Jylland, og begav sig med sin Familie til Kjøbenhavn, hvor han tilbragte adskillige Aar under særdeles trykkende økonomiske Forhold, men hvor han med usvækket Iver i Tale og Skrift virkede for Gjennemførelsen af den Tanke, hvis Betydning han klart havde indset, og det lykkedes ham efterhaanden at overbevise Alle om, at Oprettelsen af en Sindsygeanstalt i Nørrejylland var den ene rigtige Forholdsregel, som man maatte gribe til, naar man vilde have vort Sindsygevesen bragt op fra det lave Standpunkt, hvorpaa det dengang befandt sig. Ved Siden heraf havde Selmer ved et meget omfattende Studium, ved Reiser til nogle af Udblandets vigtigste Anstalter og især ved en længe forfat omhyggelig Overveielse af de Fordringer, som bør stilles til en velindrettet Kuranstalt for Sindsyge, erhvervet sig en saadan Indsigt i alle hermed i Forbindelse staaende Forhold og en saa selvsikendig og eiendommelig Opfattelse af den Maade,